

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 1400-17

ערר (י-ם) 1401-17

בית הדין לעררים בירושלים

במני כב' חדיין אילן חלבגח

המבקשים:

1.

2.

3. אם תרצו, ציונות להיות או לחדול (ע"ר)

כולם באמצעות ב"כ עו"ד אדורם

96771-96761

המוקד להגנת הפרט
נכנס ביום

01-10-2017

88981

נגד

המשיבים:

1. מאשור

2. מאשור

3. מאשור

4. קנבר

5. קנבר

6. המוקד להגנת הפרט (ע"ר)

כולם באמצעות עו"ד אחסתרובה

7. מדינת ישראל- רשות האוכלוסין וההגירה

ע"י הלשכה המשפטית

החלטה

רקע וטענות הצדדים

לפני בקשה להצטרפות המבקשים כבעלי דין במסגרת העררים שבכותרת (להלן: "הבקשה"). עניינו של ערר 1400-17 בהחלטת המשיבה 7 (להלן: "המשיבה 7", "המדינה") לבטל היתרי שהייה של משיב 1 אשר ניתנו לו מכוח נישואיו למשיבה 3 ושל המשיב 2 אשר ניתנו לו במסגרת בקשה לרישום ילדים שהגישה עבורו אמו - המשיבה 3. עניינו של הערר 1401-17 בהחלטת המשיבה 7 לבטל היתרי שהייה של המשיבה 4 אשר ניתנו לה מכוח נישואיה למשיב 5. המשיבה 3 והמשיב 5 הינה בהתאמה אחותו למחצה ואחיו למחצה של פאדי קנבר אשר ביצע פיגוע דריסה בטיילת ארמון הנציב בירושלים ביום 8.1.2017 בו נרצחו ארבע חיילים עליהם נמנית בתם של המבקשים 1 - שיר חגיגי ז"ל ו-2 ונפצעו 18 נוספים (להלן: "הפיגוע").

המבקשים 1 ו-2 הינם חוריה של שיר חגיגי ז"ל והמבקשת 3 הינה עמותה רשומה שמטרותיה, בין השאר, לפעול להתחדשות השית, החגות והאידיאולוגיה הציונית ומסייעת בידי המבקשים 1 ו-2 בהצגת עמדתם. הבקשה נסובה בטעמים לפיהם צירוף המבקשים לא זו בלבד שאינו פוגע בזכויותיה של המשיבה הפורמלית היא המדינה אלא שצירופם להליך עשוי אף לסייע למתן

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

חסעדים המבוקשים על ידי המדינה. המבקשים מוסיפים וטוענים כי תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: "תקנות סדר הדין האזרחי") אשר עניינה צירוף בעל דין שנוכחותו בבית משפט דרושה כדי לאפשר לבית המשפט לפסוק ביעילות ובשלמות בכל השאלות הכרוכות בתובענה, חלה על החליטים המתנחלים בבית הדין. בתוך כך טוענים המבקשים כי הפסיקה הרחיבה את גבולות תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי עד כדי שבית המשפט ייטח יותר להיענות לבקשה להצטרף להליך כאשר יש לכך השפעה על קהלים רחבים ולמניעת קיפוח זכותו של אדם להשתתף בהליך המשפטי. הסעד המבוקש על ידי המבקשים הוא אותו סעד שעותרת לו המדינה חיינו הסעד של שלילת חיתרי השהייה של העוררים שפרטיהם אמורים לעיל ואולם נימוקי המבקשים שונים מנימוקי המדינה בכך שמבקשים להשמיע בדיון את קולם ודברם של האינדיבידואלים הנפגעים כדי שבית הדין יביא גם אותם במכלול השיקולים במסגרת חכרעה בערר. הליך בו נדונה שאלת שלילת חיתרי השהייה של קרובי מחבלים הינו הליך בעל השפעה על הקהל הרחב ביותר האפשרי שהוא כל ציבור הנפגעים הפוטנציאליים מאירוע טרור פלסטינאי עתידי וזאת משום ששלילת חיתרי השהייה יש בה כדי להוות הרתעה כלפי מחבלים בפוטנציאל חשוקלים ביצוע מעשים אלו. לעניין המבקשת 3 הרי שהיא עונה על הגדרת "עותר ציבורי" בהיותה עמותה המבקשת לשפר את איכות השלטון ובנוסף מלווה משפחות שכולות במטרה להביא קולן לציבור הרחב ולמקבלי ההחלטות. כן בצירופה יש לקדם "שוויון דיוני" בין בעלי הדין שכשם שהמשיבה 6 הינה צד להליך כך יש לאפשר מנגד הצטרפות המבקשת 3 כמשיבה. לאור האמור לעיל יש לטענת המבקשים להורות על צירופם להליך.

מנגד טוענים המשיבים 1-6 הם העוררים בהליכים העיקריים כי דין הבקשה להידחות חן מטעמי סף וחן מטעמים לגופו של עניין. הבקשה להצטרפות המבקשים כצד להליך הוגשה כשמונה חודשים מעת פתיחת ההליך שעה שחיה עליהם לעשות כן בהקדם האפשרי. לגופו של עניין טוענים המשיבים 1-6 כי המבקשים לא הצביעו אלו מזכויות המבקשים 1 ו-2 עלולת להיפגע מאי צירופם להליכי הערר דין. כן לא ברורה מומחיות המבקשת 3 אשר מכוחה מבקשת אף היא להצטרף. לעוררים אין נגיעה למעשה הפיגוע וכי ההחלטה הינה במישור ההרתעתי בלבד. כן לטענתם יש לדחות הטענה ל"שוויון דיוני". עוד לטענת העוררים יש לדחות טענות המבקשים להחיל תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי לעניין דין שכן תקנה זו עניינה בצירוף תובע בהליך אזרחי ואילו כאן מדובר בצירוף משיב בהליך מנהלי ומה גם שאין בנוכחותם של המבקשים לאפשר לבית הדין לפסוק ולחכרע ביעילות ובשלמות בסוגיות המונחות לפתחו כלשון תקנה זו. כן אין ללמוד גזירת שווה מחוק נפגעי עבירה, תשס"א-2001 (להלן: "חוק נפגעי עבירה") לענייננו שכן שעה שבחוק זה עוגנו זכויות נפגעי עבירה אך ורק כנגד חשודים, נאשמים ונחזונים ישירים בביצוע העבירה שממנה נפגע הנפגע הרי שבהליך המנהלי אין למבקשים זכות עמידה ובעיקר אין מדובר בהליך שהמשיבים 1 ו-2 4-1 נאשמים או נידונים בעבירה ממנה נפגעו המבקשים 1 ו-2. כן מעבר לכך שאין בצירופם של המבקשים לתרום לליבון הסוגיות העומדות על הפרק אלא אף יש

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

בכך לפגוע באפשרות לקיים דיון ענייני ולזיחום ההליך. משכך יש לטענת העוררים לדחות את הבקשה.

בתשובה לאמור בתגובת מטעם העוררים טוענים המבקשים כדלקמן: לענין הטענה בדבר איחור בחגשת הבקשה הרי בהעדר פרסום הליכי בית הדין ומועדי דיון התאפשרה הגשת בקשה רק בשלב זה. לטענת המבקשים יש להחיל בנסיבות דנון חוק נפגעי עבירה ומכוחו לצרפם להליך. כן לטענת המבקשים זכותו של מי שרואה עצמו נפגע להצטרף להליך המנהלי ואין פגיעה זו חייבת להיות רק כלפי העתיד וכי כאשר לא ממצים את כל האמצעים כלפי הפוגע גם זו פגיעה. המבקשים תומכים טענתם בבג"ץ 5973/92 האגודה לזכויות האזרח נ' שר הבטחון אשר דן בגירושם ללבנון של 415 מתושבי יהודה שומרון וחבל עזה עקב מידע על פעילותם באירגון החמאס ובגיאחז האסלמי ואשר במסגרתו חתיר בית המשפט צירופם של בני משפחותיהם של ניסים טולדנו ז"ל ואוריס אזולאי ז"ל שניים מבין קורבנות הארגונים הנ"ל. המבקשים חוזרים על טענותיהם האמורות בבקשה לענין תחולת תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי על המקרה דנו ומבקשים לקבל ובקשה לצירופם כצד לחליך.

המשיבה 7 הודיעה במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 10.9.2017 עמדתה לפיה בנסיבות העניין בית הדין רשאי לצרף לערר משיבים נוספים אם יש לה נגיעה ישירה לערר ואם הדבר דרוש לשם הכרעה בערר. המשיבה 7 מוסיפה וטוענת כי המבקשים אינם נדרשים לצורך הכרעה בערר שעניינו החלטת מנהלית בעניינם של העוררים אולם מאחר והמוקד הצטרף לעוררים כצד להליך אין התנגדות מצידה בנסיבות העניין לאפשר למבקשים להיות צד להליך בכדי לאפשר איזון. בתוך כך מבהירה המשיבה 7 כי מתנגדת לחיות המשיבה 6 צד לחליך.

דיון והכרעה

במסגרת טענות סף טוענים המשיבים 1-6 כי דין הבקשה להידחות מחמת שיחוי בהגשתה וזאת כשמונה חודשים לאחר פתיחת החליך שעה שהיה עליהם לעשות כן בהקדם האפשרי. מנגד טוענים המבקשים כי ההליכים המתנהלים בבית הדין ומועדי דיון אינם מפורסמים כבדוגמת מערכת נט המשפט דבר אשר הקשה עליהם עשות כן לפני כן. סבורני כי דין טענה זו של המשיבים 1-6 להידחות שכן משטרם נדון הערר לגופו אין באיחור דנו להוות טעם לדחיית הבקשה.

לגופו של עניין, אפתח ואציין כי אינני נדרש לאמור בתקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי אשר עליה השיתו המבקשים חלק ניכר מטענותיהם שכן לענין צירוף משיבים נוספים קיימת תקנה ספציפית במסגרת תקנות הכניסה לישראל (סדרי הדין והמנהל בבית הדין לעררים), התשע"ד-2014 (להלן: "התקנות") היא תקנה 7(ב) לתקנות (להלן: "תקנה 7(ב)") אשר על פיה מצווים לפעול במסגרת בקשה לצירוף משיבים נוספים בהליך המתנהל בבית הדין. תקנה 7(ב) קובעת כדלקמן:

מדינת ישראל

בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

"בית דין רשאי לצרף משיבים נוספים אם יש להם נגיעה ישירה לערר ואם הדבר דרוש לשם הכרעה בערר או להורות על מחיקת משיב או עורר שצורף לערר."
תקנה 7(ב) קובעת כי לשם צירוף משיבים נוספים נדרש קיומם של שני תנאים באופן מצטבר – נגיעה ישירה לערר וכן כי הדבר דרוש לשם הכרעה בערר.

נגיעה ישירה לערר

כאמור, עניינם של העררים דגן היא בתקיפת החלטת המשיבה לבטל היתרי שחייה של המשיבים 1, 2 ו-4 כמפורט ברישא להחלטה. תקנה 7(ב) נוקטת במילים "נגיעה ישירה לערר". בנסיבות העניין אינני מוצא כי למבקשים 1 ו-2 נגיעה ישירה לערר חיות ואין בהחלטת המשיבה 7 לבטל היתרי השחייה של המשיבים 1, 2 ו-4 וכן אף לא בהקשר אחר כל טענה לפיה לעוררים קשר במישרין או בעקיפין למעשה הפיגוע אשר כאמור בוצע ע"י קרוב משפחתם - המחבל פאזי קונבר ואשר בעטיו מצאה בתם של המבקשים 1 ו-2 - שיר חגיגי ז"ל את מותה. עמדת המשיבה כאמור בכתב תשובה מטעמה היא כי ביטול המעמד נועד לסייע ביצירת הרתעה משמעותית מפני התגברות תופעות של פיגועי טרור ולא עקב קשר כלשהוא של המשיבים 1, 2 ו-4 למעשה הפיגוע. אינני מוצא בנסיבות העניין קיומם של נגיעה ישירה של המבקשים 1 ו-2 לערר. למעלה מן הצורך אבחן לחן קיום התנאי השני האמור בתקנה 7(ב).

תאם צירוף המבקשים דרוש לשם הכרעה בערר

כעולח מהאמור בבקשה, עמדתם של המבקשים הינה כי יש להותיר החלטת המשיבה 7 לבטל היתרי שחייה של המשיבים 1, 2 ו-4 על כנה בהיותה צעד של הרתעה עתידית כלפי מחבלים בפוטנציאל השוקלים להוציא את מחשבותיהם מחכות אל הפועל ואשר עשוי למנוע את אירוע הטרור הבא ולהפחית באופן כללי את מספר אירועי הטרור. עיון בכתב תשובה מטעם המשיבה 7 מלמד כי עמדה זו של המבקשים על נימוקיה זהה לאמור בעמדת המשיבה 7 היא המדינה. בתוך כך אין בידי לקבל טענת המבקשים לפיה השמעת הנימוקים בקולם של המבקשים האינדיבידואלים הנפגעים מהווה נימוק נוסף לקבלת הבקשה שכן דרכו של נימוק במסגרת הליכי משפטיים להניח תשתית משפטית ואין נפקות למיהות הטוען. משהמבקשים חוזרים על עמדת המדינה ואין בעמדתם ונימוקיהם להוסיף על כך באופן משמעותי אין צירופם דרוש לשם הכרעה בערר.

המבקשת 3 מבקשת להצטרף להליכים כעותרת ציבורית. בפסיקה ניתנה התייחסות למוסד זה של 'עותר ציבורי' ויפים הדברים האמורים לעניין זה בבג"ץ 5368/96 פנתסי נגד היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "עניין פנחס") ובבג"ץ 5883/93 יהלום נ' היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "עניין יהלום").

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

בעניין פנחסי נאמר לעניין זה כהאי לישנא :

"יש מקום לשקול הצטרפותו של עותר 'ציבורי' נוסף או של משיב 'ציבורי' נוסף . אם מתוך בקשתם נראה כי הם מוסיפים לעמדת הצד שאליו הם מבקשים להצטרף . אין מקום להצטרפותם של עותר 'ציבורי' נוסף או של משיב 'ציבורי' נוסף. אם מתוך בקשתם נראה כי הם חוזרים על עמדות שכבר נטענו על-ידי הצד שאליו הם מבקשים להצטרף."

ובעניין יהלום נאמר :

"...יש מקום לצירופם של עותרים (או משיבים) נוספים רק אם יש יסוד להניח, כי בהצטרפותם יהיה כדי לתרום תרומה מחדשת, שהיא בעלת משמעות בהקשר לסוגיה המתבררת לפני בית-המשפט , ואם יש, מאידך גיסא, מקום לחשש, שהבירור הנאות ילקח בשל אי-צירופו של צד נוסף ."

כאמור המבקשים לא הצביעו על נימוקים מעבר לאמור בעמדת המדינה וכן גם לא על תרומה בעלת משמעות בהקשר לסוגיה המתבררת ומשכך אינני רואה מקום להצטרפות המבקשת 3 כ'עותר ציבורי' או ליתר דיון כ'משיב ציבורי' במסגרת העררים דנן .

כן אין בידי לקבל טענת המבקשים לפיה על פי חוק נפגעי עבירה קמה להם הזכות להצטרף כצד לעררים וכי אי היענות לבקשה מהווה פגיעה בזכותם זו שכן חוק נפגעי עבירה חל בראש ובראשונה על הליכים פליליים ולא מנהליים ואולם בעיקר מהטעם לפיו זכאי נפגע עבירה לקבל מידע על החליף הפלילי, להיות נוכח בדיונים וכן להביע עמדה לעניין עיכוב הליכים והסדר טיעון ואולם אינו זכאי לחיות צד לחליף .

המבקשים תומכים בקשתם , בין השאר, מעניין בגי"ץ 5973/92 האגודה לזכויות האזרח נ' שר הבטחון אשר דן בהחלטה לגרש ללבנון 415 מתושבי יהודה ושומרון וחבל עזה במסגרתה צורפו כמשיבים בני משפחותיהם של ניסים טולדאנו ז"ל ואיריס אזולאי ז"ל הנמנים על קורבנות אירגוני טרור עליהם נמנים המגורשים . לטענת המבקשים , המגורשים לא היו רוצחים אלא פעילים בחמאס או בגיהאד האסלאמי וכי יש לגזור גזירה שווה לעניין דנן ולחליף צירופם כצד להליך . אין בידי לקבל טענה זו מהטעם לפיו למשיבים 1, 2 ו-4 אין כל נגיעה למעשה הפיגוע בעוד שהמגורשים היו פעילים בארגונים דלעיל. כן אינני מוצא ממש בטענת המבקשים לפיה יש לשמור על "איזון דיוני" בין המבקשת 3 לבין המשיבה 6 שעה שבמסגרת העררים ניצבת המדינה שהיא גוף בעל מנגנונים גדולים מול המשיבים 1-6 ועמדתה כאמור זחה לעמדת המבקשים . לעניין זה הודיעה המשיבה 7 במסגרת דין אשר התקיים ביום 10.9.2017 על התנגדותה לפיה המשיבה 6 ותהיה צד לחליף ואולם היה עליה לעשות כן זה מכבר בבקשה נפרדת למחיקת המשיבה 6 ולא אגב אורחא .

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה לצירוף המבקשים כצד להליך .

המדינה הודיעה במסגרת דיון אשר התקיים ביום 10.9.2017 כי אינה מתנגדת בנסיבות המקרה להצטרפות המבקשים כצד במסגרת העררים . ב"כ המשיבים 1-6 הודיע כי כל עוד אין מזובר בהצטרפות להליכים אין להם התנגדות כי המבקשים 1 ו-2 יאמרו את אשר על ליבם ואולם לא כצדדים להליך . נוכח האמור לעיל אינני רואה להפריד בין מבקשים 1 ו-2 לבין המבקשת 3 לעניין השמעת טיעונותם ואני מורה כי המבקשים כולם יהיו רשאים להשמיעם ואולם לא בהיותם צדדים להליך .

ניתנה היום, 1 באוקטובר 2017, י"א תשרי התשע"ח, בהעדר הצדדים.

10-ה
אילן חלבגה, דיין
בית הדין לעררים